

Redegørelse vedr. beretning nr. 15 2007 om viden om effekter af de sociale indsatser

Statsrevisorerne har i brev af 25. juni 2008 bedt mig om en redegørelse for de foranstaltninger og overvejelser, som Rigsrevisionens beretning nr. 15 2007 om viden om effekter af de sociale indsatser giver anledning til.

Rigsrevisionens beretning og statsrevisorernes bemærkning til beretningen tager afsæt i, at viden om effekterne af de sociale indsatser er begrænset, men at Velfærdsministeriet i højere grad end tidligere medvirker til, at de sociale indsatser kan baseres på viden om effekt. Statsrevisorerne finder det dog mindre tilfredsstillende, at der stadig er en yderst begrænset viden om effekterne af de sociale indsatser.

Jeg er enig i disse vurderinger og lægger stor vægt på, at vi fremover får mere viden om effekterne, og at denne viden bliver benyttet i udviklingen af politikken på det sociale område, både på centralt niveau og i kommunalbestyrelserne. Jeg lægger ligeledes vægt på, at viden om de mest virksomme metoder bliver anvendt i udførerleddet, så pengene til de sociale serviceydelser bruges mest effektivt til gavn for borgerne og samfundet.

Det kræver imidlertid en vedvarende, systematisk og langsigtet indsats at få udbygget vores viden om effekterne af de sociale indsatser og få viden om effekterne udnyttet i de udførende led. Velfærdsministeriet er - som Rigsrevisionen beskriver i beretningen - godt i gang med et mangesidet arbejde mod dette vigtige mål på en række områder.

Velfærdsministeriet har således siden 2005 formuleret 1-årige strategier, som indeholder konkrete målsætninger og aktiviteter, der understøtter en øget styring efter effekterne af de sociale indsatser. Målsætningerne og aktiviteterne retter sig mod ministeriets lovforberedende arbejde, administration af satspuljer, videnopsamling og formidling af viden til kommunerne.

Rigsrevisionen konstaterer, at Velfærdsministeriet som følge af initiativer i effektstrategien medvirker til, at sociallovgivningen fremover kan baseres på viden om effekterne af de sociale indsatser, og at Velfærdsministeriet har taget flere initiativer, der kan gøre det muligt fremover at følge op på lovgivningens virkninger.

Rigsrevisionen konstaterer også, at Velfærdsministeriet sikrer, at der nu er større fokus på effekter i projekter finansieret af penge fra satspuljen. Velfærdsministeriet har således tilrettelagt sine forretningsgange, så det kan sikres, at forslag til projekter tildeles penge fra satspuljen på baggrund af klare mål om effekt, klare målgrupper samt tydelige begrundelser for sammenhængen mellem indsats og effekt.

Rigsrevisionen konstaterer endelig, at Velfærdsministeriet samlet set medvirker til, at kommunernes sociale indsatser fremover kan baseres på viden om effekt.

Velfærdsministeriet vil fastholde og udbygge arbejdet med at basere de sociale indsatser på viden om effekter.

Rigsrevisionen anbefaler endvidere, at Velfærdsministeriet udpeger og prioriterer relevante sociale indsatsområder, fx i samarbejde med kommunerne, hvor der kan etableres et grundlag for en systematisk opsamling af data, der kan anvendes til at få viden om effekterne.

Et sådant samarbejde foregår i regi af dokumentationsprojekterne, der er igangsat som samarbejdsprojekter mellem KL, Finansministeriet og Velfærdsministeriet med det formål at blive enige om en række centrale, landsdækkende indikatorer for udviklingen på udvalgte områder. Valget af områder afspejler en prioritering af de områder, parterne finder vigtigst at få belyst. De udvalgte områder er ældreområdet, udsatte børn og unge, dagtilbud og handicappede. Der er desuden planer om at lave et tilsvarende projekt for udsatte voksne.

Som led i Velfærdsministeriets indsats for at skabe mere viden om effekter af sociale indsatser og gøre denne viden tilgængelig for politikudformning og social praksis, vil jeg også se nærmere på den vidensproduktion og formidling, der foregår i Velfærdsministeriets koncern, og hvordan vidensproduktion og formidling skal udvikles fremover.

Tilrettelæggelsen af sociale indsatser skal dog også baseres på øvrig viden om de sociale indsatser, herunder viden om målgruppers kendetegn, sociale risikofaktorer og årsager til forskellige sociale problemer. Dermed øges sandsynligheden for, at den sociale indsats får den tilsigtede effekt.

Jeg har derfor taget initiativ til at udarbejde en samlet strategi for produktion og formidling af viden og statistik på ministerområdet. Formålet er at skabe en sammenhængende og effektiv vidensfunktion og en sammenhængende og effektiv statistikproduktion. En sådan vidensstrategi vil også naturligt indeholde prioritering af, hvor det er vigtigst at indsamle, systematisere og formidle viden for at opnå de bedste effekter af socialindsatsen.

Jeg har samtidig med denne redegørelse sendt en genpart af min redegørelse til Rigsrevisor.

Med venlig hilsen

Karen Jespersen